

РЕШЕНИЕ
№ 276
гр. София, 14.12.2018 година

Върховният касационен съд на Република България, Второ наказателно отделение, в открито съдебно заседание на дванадесети декември, 2018 г., в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕЛЕНА АВДЕВА
ЧЛЕНОВЕ: ТЕОДОРА СТАМБОЛОВА
БИСЕР ТРОЯНОВ

При участието на секретаря РАНГЕЛОВА
В присъствието на прокурора от ВКП ЛЮБЕНОВ
Изслуша докладваното от съдия СТАМБОЛОВА К.Н.Д.1128/18 г.
и за да се произнесе, взе предвид следното:

С присъда №11/28.03.18 г., постановена от ОС-София /СОС/ по Н.Д.20/18 г., подсъдимият В. П. Г. е признат за виновен и осъден за извършено от него престъпление по чл.304 А, пр.3 вр.чл.304, ал.1, пр.3 НК и вр. чл.373, ал.2 вр.чл.58 А, ал.1 НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година и четири месеца, търпимо при първоначален общ режим. На основание чл.25, ал.1 НК това наказание е групирено с наказание лишаване от свобода за срок от една година, наложено по Н.О.Х.Д.221/17 г. по описа на РС-Елин Пелин, като е постановено да се търпи при първоначален общ режим.

С решение №316/31.07.18 г., постановено от АС-София /САС/, НО, 7 състав по В.Н.Д.728/18 г., присъдата е изменена, като е намалено наложеното на подсъдимия наказание на една година лишаване от свобода и е определено и наказание глоба в размер на 300 лв./по искане, залегнало в прокурорски протест/. На основание чл.25, ал.1 НК е определено общо наказание за изтърпяване от една година лишаване от свобода, като към него е присъединено наказанието глоба в размер на 300 лв. В останалата част присъдата е потвърдена.

Срещу решението на САС е постъпила касационна жалба от подсъдимия чрез неговия служебен защитник /към делото има и приложена молба, която играе ролята на жалба/. Иска се или оправдаване на дееца с прилагане разпоредбата на чл.9, ал.2 НК, или намаляване на наложеното наказание в минимален размер.

В съдебно заседание пред ВКС подсъдимият и неговият служебен защитник поддържат жалбата с наведените в нея доводи.

Представителят на ВКП намира, че същата следва да бъде оставена без уважение.

Върховният касационен съд, Второ наказателно отделение, като взе предвид жалбата и изразените в нея съображения, като изслуша становищата на страните в съдебно заседание и след като сам се запозна с материалите по делото в рамките на компетенциите си по чл.347, ал.1 НПК, намира за установено следното:

Обобщено аргументацията на защитата по отношение на приложението на материалния закон може да бъде сведена до две обстоятелства: от една страна се сочи, че поради неадекватното състояние на дееца /пияно такова/ той не е имал умисъл да извърши престъпление подкуп, а от друга-че деянието е незначително и с малозначителни последици. Макар и нормата на чл.9,ал.2 НК да е редактирана по различен начин и да е отнесена към обществената опасност- същата се изключва поради малозначителност на деянието или поради явна нейна незначителност- за този съд е ясно, че се иска приложение на тази разпоредба, със съответни последици-оправдаване на подсъдимия.

Както е видно по делото и е разисквано подробно и от въззивната инстанция, първоинстанционното разглеждане е преминало по реда на съкратеното съдебно следствие в неговия втори вариант- чл.371,т.2 и сл.НПК. Г. е признал залегналите в обстоятелствената част на обвинителния акт факти и се е съгласил да не се събират доказателства за тях. А там е отразено, наред с другото, че обвиняемият предложил на свидетеля В. „да оправят нещата“, извадил един брой банкнота от 20 лв., поставил я под първия лист на папката с щипка и казал „Това е да се почерпите от мен да оправим нещата да ни пуснете“.

Приетите фактически положения категорично установяват характеристиките на състава на престъплението, за извършването на което подсъдимият е осъден. След като е признал тази фактология, той не може да се позовава на липса на субективна страна, откъдето да се изведе несъставомерност на инкриминираното му деяние, защото такива факти липсват в обвинителния инструмент. Още по-малко могат да се подменят изразените от него думи /придружени и с фактически действия по даване на парите/, записани в последния, с други, за каквито няма описание и респективно признание.

На стр.8 от атакуваното съдебно решение въззивната инстанция е изписала подробни съображения защо не приема аргументацията на защитата за наличие на предпоставките на чл.9,ал.2 НК. Като оставим настрана очевидното объркване по касационната жалба между несъставомерност на деянието поради липса на субективна страна и липса на обществена опасност и противоправност по силата на разпоредбата за малозначителност, пред тази инстанция не се изразяват никакви съществени възражения срещу тезата на САС. ВКС изцяло се солидаризира с позицията на контролирания съд и не намира за нужно да я повтаря.

Без значение в случая е какъв размер глоба би била наложена на Г. по съставен АУАН, дали той има доходи и дали в тази връзка наказанието би подлежало на принудително изпълнение. В крайна сметка касаторът е дал 20 лв.,за да не се стига и до резултат,който според защитата не е със съществени вредни последици. Действително, предоставената сума не е голяма, но тя трябва да бъде оглеждана и в рамките на възможностите на този човек, за когото се твърди,че е беден,безработен и безимотен. Най-важното обстоятелство обаче си остава чувството за липса на нетърпимост при проява на такова корупционно поведение, а оттам и за нежелание да се носи отговорност при негово реализиране. Всеки подкуп,колкото е да малък в парично изражение, торпилира държавността.

Що се касае до оплакването за явна несправедливост на наложеното наказание, то също е неоснователно. При предвиден максимум на наказанието лишаване от свобода, залегнало в санкционната част на материалната наказателноправна норма, а именно десет години, въззивната инстанция е отмерила наказанието почти към неговия минимум и финално подсъдимият е осъден да търпи една година лишаване от свобода. Този съд не намира основания за повече снизходителност, още повече предвид пространната мотивация на САС, свързана с дължимия размер.

Водим от изложените съображения и на основание чл.354,ал.1,т.1 НПК, Върховният касационен съд, Второ наказателно отделение

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №316/31.07.18 г.,постановено от АС-София, НО, 7 състав, по В.Н.Д.728/18 г.по описа на същия съд и състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/

2/